

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.060/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Mager Andrea

(Cím2)

A felperes képviselője: név Ügyvédi Iroda

Cím3

ügyintéző: név ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

Cím4

A per tárgya: helyi adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes 12. és 13. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Budapest Környéki Törvényszék

15.K.700.981/2024/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelme befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes öröklés útján szerezte meg 2022.-ben egy gödöllői külterületi ingatlan tulajdonjogát, mely után az elsőfokú adóhatóság 2023. évtől 960.000, - Ft telekadó fizetési kötelezettséget állapított meg 106/29021/2023. számú határozatával. A felperes 2024. január 27-én adatbejelentés módosítása iránti kérelmet terjesztett elő, adófizetési kötelezettségét 0,- Ft-ban kérte megállapítani arra hivatkozva, hogy az önkormányzati rendelet 12. § f) pontja más jogszabállyal ellentétes. Utalt arra is, hogy a korábbi 1,-Ft/m² helyett 2023. január 1. napjával 50,- Ft/m² emelkedett a fizetendő összeg, továbbá a telken áthúzódó vezetékek miatti jogszabályban előírt építési tilalom miatt a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (továbbiakban: Htv.) 19. § c) pontja mentességre jogosítja. Erre figyelemmel másodlagosan azt indítványozta, hogy 9699 m² adóköteles terület alapján legyen meghatározva fizetési kötelezettsége.

[2] Az elsőfokú adóhatóság a 106/1353-5/2024. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. Bár elismerte, hogy az ingatlant két bányászolgalmi jog terheli, de azok csak az ingatlan1/3 -át érintik. Rögzítette, hogy az ingatlan a helyi GÉSZ alapján Ma-01 jelű mezőgazdasági területbe tartozik, mentesülés esetei nem állnak fenn, a telek építési tilalom alatt nem áll.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes PE/040/00796-3/2024. számú határozatával az elsőfokú határozatot a döntés indokolási részével megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú határozat rendelkezéseit hatályában fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy építési tilalom nem áll fenn, ezzel kapcsolatos álláspontját taglalta. Megállapította, hogy az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvény (továbbiakban: Air.) 73. § (1) bekezdésébe ütköző módon az elsőfokú határozat nem tartalmazza annak jogszabályi megjelölését, hogy az elsőfokú határozat meghozatala az az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (továbbiakban: Art.) 141. § (7) bekezdése szerinti adómegállapítás alkalmazásával valósult meg, ezért az elsőfokú határozat indokolási részének a döntés indokolási részével történő megváltoztatása volt szükséges. Egyebekben az önkormányzat által elfogadott adómérték kapcsán fejtette ki álláspontját.

A kereset és a védírat

[4] A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság adatközlési bejelentésének adjon helyt, másodlagosan az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Hivatkozott az alperes határozata rendelkező részének jogszabálysértésére, mivel az tévesen került megfogalmazásra, mivel az elsőfokú határozat indokolási részének megváltoztatása nem teszi sem indokolttá, sem szükségessé az elsőfokú határozat megváltoztatását. Utalt arra is, hogy a határozatban szereplő hatályában fenntartás idegen az Air. fogalomrendszerétől. Szerinte olyan nem orvosolható eljárásjogi hibát vétett az alperes, amely automatikusan a határozat hatályon kívül helyezését vonja maga után. Keresetében érdemben is vitatta az alperesi határozat megállapításait.

[5] Az alperes védíratában a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság döntése

[6] Az elsőfokú bíróság elsődlegesen felperes keresetének eljárásjogi kifogásait vizsgálta és annak alapján a keresetet megalapozottnak találta. Hangsúlyozta, hogy a döntés rendelkező része ellentétes az indokolásban foglaltakkal, ami olyan súlyos eljárási szabálysértés, amely peres eljárásban nem orvosolható. Idézte az Air. 127. § (4)-(5) bekezdésében foglaltakat és kifejtette, hogy a határozat indokolásának a rendelkező részben foglalt döntés indokait kell tartalmaznia. A rendelkező részben jogszabályi hivatkozások

nélkül a hatóság döntésének tartalmát kell leírni, azt, hogy az ügyben a hatóság milyen jogról vagy kötelezettségről rendelkezett vagy tény állapított meg. Álláspontja szerint a másodfokú határozat indokolásával nem változtatható meg az elsőfokú határozat sem érdemében, sem indokolásában. Ezzel szemben az alperes határozata arról rendelkezik, hogy az elsőfokú határozatot „jelen döntéssel”, azaz az alperesi határozat indokolási részével változtatja meg. Miután kizárólag rendelkező résszel lehet az elsőfokú határozatot megváltoztatni, ezért a megfogalmazás jogsértő, az nem felel meg az Air. 73. § (1) bekezdés b) pontjának, az Air. 127. § (4) bekezdésének és az Air. 7. §-ban rögzített közérthetőség elvének sem. Ez a hibás megfogalmazás az ügy érdemére kiható súlyos eljárási jogszabálysértés, amely csak az alperesi határozat ismételt meghozatalával korrigálható, mert a határozat rendelkező rész maga a döntés lényege, azzal nem lehet ellentétes az indokolás. A rendelkező rész világossága alapvető jogbiztonsági kíváncs, ami magában foglalja, hogy mind szövegszerűen, mind a döntés egésze alapján annak összefüggéseiben is egyértelműen értelmezhető legyen az ügyfél számára. A hatályában fenntartás fogalom használatával kapcsolatban érdemi jogsértést nem állapított meg, csak annak Air. szóhasználatától való eltérését. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság több döntésére.

[7] A rendelkező rész értelmezhetetlen és jogszabálysértő megfogalmazása miatt a határozatot érdemi felülbírálatra alkalmatlannak találta, ezért a kereset anyagi jogi jogszabálysértéseit nem bírálta el. Az új eljárásra előírta, hogy az alperesnek a közérthetőség elvének és az Air. 127. § (4) bekezdésének megfelelő határozatot kell hoznia.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozathozatalára történő utasítását kérte.

[9] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontjaira hivatkozással kérte. A joggyakorlat egységének biztosítása az ügyben irányadó Air. 127. § (4) bekezdésének és az Air. 73. § (1) bekezdésének értelmezése kapcsán, és annak törvénysértő és a bírósági joggyakorlatba ütköző módon történő alkalmazása miatt szükséges. Hangsúlyozta, hogy a Kúria a Kfv. I. 35.003/2021/6. és Kfv. V. 35.093/2019/7. számú ítéleteivel elbírált alperesi határozatok rendelkező részei azonos megfogalmazást tartalmaztak és a kereseteket elutasító elsőfokú döntések hatályában való fenntartásával a Kúria jogszerűnek minősítette és jóváhagyta az alperes rendelkező rész szövegezését. Utalt arra is, hogy számos elsőfokú bírósági döntés létezik, mely azonos megfogalmazású alperesi döntésekkel szembeni keresetet utasított el.

[10] Az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegést és - az indokolt bírói döntéshez való jog körében- alapvető eljárási joggal kapcsolatos sérelmet okozott az alperes ügy lényegi részére vonatkozó jelentős észrevételeiről való számot adás hiányával. E

körben az Alkotmánybíróságnak a tisztességes eljáráshoz való joggal és az indokolt bírói döntéshez való joghoz kapcsolatos döntéseire hivatkozással állította, hogy az elsőfokú ítélet a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköző módon nem adott számot arról, hogy döntésekor miért hagyta figyelmen kívül az általa hivatkozott az Air. 127. § (4) bekezdésével teljes mértékben megegyező a régi Art. 138. § (1) bekezdésére vonatkozó bírói joggyakorlatot. Szerinte a fent hivatkozott döntések elvetésének nem lehet alapja az sem, hogy ezekben a döntésekben a felperesek ez irányú keresetbeli kifogások hiánya miatt nem merült fel az alperes határozatainak ezen szempontú vizsgálata, mivel elképzelhetetlen, hogy súlyos eljárási hiba esetén - mint ahogy azt az elsőfokú bíróság állítja - a Kúria ne vizsgálta volna ennek fennállását. Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság olyan döntésekre hivatkozott, amely a BHGY-ban nem hozzáférhetők, így nem megismerhetők. Ez szerinte ellentétes az Alkotmánybíróság 13/2013. (VI. 17.) AB határozat [33] bekezdésében- ugyan az AB. döntésekkel összefüggésben – megjelenő állásponttal. A döntések megismerésének hiánya sérti az alperes tisztességes eljáráshoz való jogát.

[11] Ugyanakkor az alperes felülvizsgálati kérelmében arra is utalt, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott esetek nem vonatkoztathatók a perbeli döntésre, mert ott alapvetően az indokolásbeli hiányosságok vezettek a döntések hatályon kívül helyezésére. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság döntése összeegyeztethetetlen a Kúria és az elsőfokú bíróság ítélezési gyakorlatával, nem tesz eleget a jogbiztonság alkotmányos követelményének, azaz az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdéséből következő jogbiztonság követelményébe ütközik, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe, 25. cikkének (2)-(3) bekezdéseibe és 28. cikkébe ütköző módon az ügy érdemére kiható lényeges eljárás jogszabálysértésként sérti az alperes tisztességes eljáráshoz való jogát. Arra is utalt, hogy ugyanezen bírói tanács által azonos alperesi döntést tartalmazó határozat felülvizsgálata során az eljáró tanács nem kifogásolta az alperesi határozat rendelkező részének megfogalmazását.

[12] A felülvizsgálati kérelem érdemi részében vitatta, hogy az alperesi határozat rendelkező részében megjelenő „hiba” miatt az ne felelne meg az Air. 127. § (4) bekezdésének, illetve Air. 73. § (1) bekezdés b) és c) pontjában foglaltaknak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

- aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés
- miatt indokolt.

[15] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[17] A Kúria kiemeli a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási okok fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.IV.37.483/2023/2.).

[18] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében az alsóbb fokú bíróságok számára – szükség szerint – irányt mutasson. Tehát ezen befogadási ok esetén a felülvizsgálati bíróságnak a befogadás tárgyában hozandó döntése során az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia.

[19] A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján ezért a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, ebben a Kúria még nem foglalt állást, e vonatkozásban a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.II.38.109/2019/2, Kfv.V.35.525/2019/2, Kfv.I.35.484/2019/2.).

[20] A Kúria a 7/2023. jogegységi határozata szerint a joggyakorlat egysége biztosításán alapuló befogadásnak további konjunktív feltétele, hogy a felvetett jogkérdésben legyen olyan eltérő bírói döntés, amely azt mutatja, hogy a bírói gyakorlat széttartó, illetve a joggyakorlat egysége a támadott jogerős ítélet folytán sérült, vagy ennek veszélye állt fenn. Önmagában az a körülmény, hogy a Kúria egy adott jogkérdésben még nem foglalt állást, általában nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához, és széttartó alsóbb fokú bírósági döntések nélkül az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata nem indokolható.

[21] A Kúria megítélése szerint sem a jogerős határozat, sem az alperes a felülvizsgálati kérelmében nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben.

[22] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés aa) - ab) alpontjai körében megállapította, hogy sem a joggyakorlat egységének, illetve továbbfejlesztésének biztosítása, sem a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége nem indokolja a Kúria eljárását. A joggyakorlat egysége biztosításán alapuló befogadásnak a Kúria elvi tartalmú, BHGY-ben közzétett iránymutatásának hiánya mellett további, konjunktív feltétele, hogy a felvetett jogkérdésben legyenek olyan eltérő bírói döntések, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.III.37.072/2025/2.), azonban az alperes által a felülvizsgálati kérelmében megjelölt bírói döntések alapján sem állapítható meg, hogy az eltérő gyakorlat fennállt. Önmagában az a körülmény, hogy azonos megfogalmazású alperesi döntéseket elutasító elsőfokú bírósági ítéleteket a Kúria hatályában fenntartott nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. Maga az alperes is rámutatott felülvizsgálati kérelmében arra, hogy azoknak a pereknek kereseti kérelem hiányában nem volt tárgya az alperesi határozat rendelkező részének megfogalmazása, ekként a Kúria nem foglalt állást e kérdésben. Az, hogy ilyen megfogalmazású, tartalmú döntések, de más kereseti szempontok mentén elbírálásra kerültek nem jelenti azt, hogy a Kúria állást foglalt, vagy netán érdemben helyesnek találta az alperesi rendelkező részt. Hasonlóképpen nem lehet hivatkozási alap ugyanazon az elsőfokú bíróságon azonos megfogalmazású alperesi határozatokkal kapcsolatos elsőfokú döntések.

[23] Nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását az sem, hogy az elsőfokú bíróság a BHGY-ban nem szereplő döntésekre hivatkozott. Ugyanis a BHGY a korlátozott precedensrendszer tekintetében bír jelentőséggel, ettől az időponttól a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett egyedi határozatok tekintetében érvényesül a kötőerő, vagyis a bíróságok kötelesek a Kúria jogértelmezését követni, attól az ügy egyedi körülményei, vagy az Alaptörvénnyel való összhang megteremtése érdekében térhetnek csak el, az eltérést kötelesek külön megindokolni. Kúriai határozattól való eltérésre, azaz a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okra azonban az alperes nem hivatkozott. Az elsőfokú bíróság által felhívott döntések pedig az alperes által megismerhetők voltak, hiszen felülvizsgálati kérelmében azok tartalmára hivatkozott, részletesen reagált.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti.

[25] Az indokolási kötelezettséggel összefüggésben a Kúria kiemeli, hogy az Alkotmánybíróság állandó gyakorlatát a Kúria követi, amely az ítéleti indokolással összefüggésben azt a minimum követelményt állítja fel, hogy a felek ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit a bíróságnak kellő alapossággal kell megvizsgálnia, és ennek értékeléséről kell számot adni, azaz nincs a bíróságnak a felek által felhozott minden érvre egyenként való megcáfolási kötelezettsége {7/2013. (III.1.) AB határozat, 30/2014. (IX.30) AB határozat, 2006/2022. AB végzés}.

[26] A Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának alapvető feltétele, hogy a megjelölt jogszabálysértés kihatással legyen az ügy érdemére. A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását önmagában nem alapozza meg, hogy a fél az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja. (Kfv.IV.37.643/2023/2.) A befogadás megtagadásának van helye, ha a felülvizsgálati kérelem előterjesztője a törvényi hely felhívása mellett egyáltalán nem jelöli meg, hogy az általa állított eljárási jogsértés miért hatott ki az ügy érdemére. (Kfv.VII.37.196/2023/2., Kfv.IV.37.562/2023/2.) Emellett a Kúria az eljárási jogi indokra alapított befogadási kérelemről való döntés során nem végezheti el a támadott jogerős határozat érdemi felülvizsgálatát. A kialakult kúriai gyakorlat szerint az eljárási szabályszegésre alapított befogadási ok esetében a kérelmezőnek olyan mértékben kell kétséget ébresztenie a jogerős ítélet jogszerűsége tekintetében, hogy az általa előadottak alapján, minden további vizsgálat nélkül valószínűsíthető legyen a jogsértés. (Kfv.I.35.211/2023/3. {27})

[27] A Kúria mindenekelőtt rámutat arra, hogy a felülvizsgálati eljárás során elsősorban joggyakorlat-egységesítő és -fejlesztő tevékenységet folytat, éppen ezért a felülvizsgálati kérelem is csupán jogkérdésre irányulhat, a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat

meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 115. § (1) bekezdés, 120. § (5) bekezdés]. Felülmérlegelésre a felülvizsgálati eljárásban csak kivételesen van lehetőség, akkor, ha azt jogszabálysértés, a tényállás iratellenes megállapítása, illetve kirívóan súlyos mérlegelési hiányosság indokolja.

[28] Figyelemmel arra, hogy az alperes felülvizsgálati kérelme további befogadási okot nem jelölt meg, a Kúria nem vizsgálta azokat. A Kúria kiemeli, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése utolsó mondata, mely szerint a fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a Kúria nincs kötve, nem szolgálhat a fél által megjelölt befogadási ok indokainak pótlására, a rendelkezés az egyedi ügyben ellátandó jogegységesítő feladat minél hatékonyabb érvényesülését célozza, és lehetőséget ad arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárás keretei között meg nem jelölt befogadási ok alapján, a jogegységről való hivatali tudomás alapján döntsön a befogadásról. A Kúria azonban a felülvizsgálati kérelemben megjelölt további indokok alapján sem észlelt olyan körülményt, amely a joggyakorlat egysége, vagy továbbfejlesztése biztosítása, vagy a felvetett jogkérdés különleges súlya, és társadalmi jelentősége miatt a felülvizsgálati kérelem befogadását indokoltá tenné.

[29] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[30] *Az, hogy önmagában az, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél nem ért egyet az elsőfokú bíróság döntésével, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához.*

Záró rész

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[32] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[33] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. március 20.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

előadó bíró

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró